

Gooise Meren, 25 september 2019,

Toelichting op de zienswijze van de VVG op het ontwerpbestemmingsplan "Speelpark Oud Valkeveen e.o. 2019", n.a.v. beantwoording door de gemeente Goois Meren.

De beantwoording van onze zienswijze begint met de mededeling dat de milieuvergunning uit 1994 geen voorwaarde kende dat het parkeren van het speelpark op eigen terrein diende te geschieden. Dat is jammer want deze opmerking is niet juist. Zie art. 10.10 van die vergunning. (Voor de goede orde, een kopie van deze vergunning mocht ik enkele maanden geleden ontvangen van een ambtenaar van uw afdeling omgevingszaken. Ik heb hem hier bij me.)

Juridisch is dat niet van betekenis. Omdat deze verplichting door een wetswijziging in 2008 is komen te vervallen. Van parkeeroverlast was toen nog geen sprake en van de zijde van de gemeente was er kennelijk geen reden om alert te zijn op dat punt. Zo iets komt wel vaker voor. U zult zich de aanvragen voor nieuwe speeltoestellen op het speelpark nog herinneren.

Wel van betekenis is het feit dat de beantwoording van de zienswijze daarmee aantoonbaar onzorgvuldig is. Maar zeker zo belangrijk is dat ontkend wordt dat de parkeervoorziening op het speelpark van oorsprong wel degelijk bedoeld is om te voorzien in de parkeerbehoefte van het speelpark.

Om die reden is in onze zienswijze ook uitdrukkelijke aandacht besteed aan de richtlijnen van de CROW. Het mag zo zijn dat deze richtlijnen geen juridisch afdwingbare normen zijn, uit de jurisprudentie blijkt dat ze door de bestuursrechters wel worden gehanteerd als kader voor de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening. En als het al zo is dat voor speelparken zo'n richtlijn minder evident is, dan roept toch het overschrijden van zo'n richtlijn met 800% de vraag op of een dergelijke overschrijding zich verdraagt met een evenwichtige ruimtelijke ordening, als daarvoor een stuk beschermde natuur moet worden opgeofferd.

Gevoegd bij het feit dat recreatie, en daarmee het parkeren ten behoeve van recreatie, niet valt onder wat in de ruimtelijke regelgeving zowel landelijk als provinciaal wordt verstaan onder een groot maatschappelijk belang, is niet meer uit te leggen dat het opofferen van beschermde natuur een maatschappelijke noodzaak is.

Dat brengt ons bij de in het bestemmingsplan voorgestelde wijzigingsbevoegdheden. Met name de ruil die wordt voorgesteld tussen een bosperceel en een weiland. Een weiland dat overigens al behoort tot de beschermde natuur (natura 2000). Daardoor kunnen de facto geen natuurwaarden worden toegevoegd en heeft de voorgestelde ruil geen meerwaarde en kan ook niet worden voldaan aan de richtlijnen uit de Provinciale Ruimtelijke Verordening op dat punt en nog minder aan de daarbij behorende regels die de provincie heeft opgesteld voor de uitvoering van natuurcompensatie. Er rest slechts een verlies van ruim een hectare bosperceel.

In de beantwoording op de zienswijze wordt gesteld dat de toetsing aan de voorwaarden voor de wijziging van de begrenzing van het NNN niet nu, maar pas later, bij het gebruikmaken van de wijzigingsbevoegdheid volgens art 14.3 van het bestemmingsplan aan de orde is.

Als nu al blijkt dat de voorgestelde wijziging niet haalbaar is binnen de geldende wet- en regelgeving, is de wijzigingsbevoegdheid in het bestemmingsplan een loze letter en kan het bestemmingsplan feitelijk niet worden vastgesteld.

Voorzitter VVG

Postbus 1080
1270 BB Huizen

www.vriendenvanhetgooi.nl
info@vriendenvanhetgooi.nl